

Ο Άγιος Πορφύριος για το 666 και τον Αντίχριστο

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Δεν ανησυχώ

Μια μέρα τον ρώτησα στο κελί του: “Γέροντα, πολύς λόγος γίνεται τελευταία για το 666, για την έλευση του αντιχρίστου, που πλησιάζει -μερικά μάλιστα ισχυρίζονται ότι ήδη ήλθε, για το ηλεκτρονικό χάραγμα του δεξιού χεριού ή του μετώπου, για τη σύγκρουση Χριστού και αντίχριστου και τη συντριβή του τελευταίου, για τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Εσείς τι λέτε γι’ αυτά;”. Ο Γέροντας απάντησε: “Τι να πω; Εγώ δεν λέω ότι είδα την Παναγία, ότι θα γίνει πόλεμος και άλλα τέτοια. Ξέρω ότι θα έρθει ο αντίχριστος, ότι θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, αλλά τότε δεν ξέρω. Αύριο; μετά χίλια χρόνια; δεν ξέρω. Όμως δεν ανησυχώ γι’ αυτό. Διότι ξέρω ότι η ώρα του θανάτου είναι για τον καθένα η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Και η ώρα αυτή είναι πολύ κοντά”. [Γ 290π.]

Το 666 και ο αντίχριστος

Μου είχε πει: “Πατέρα Αθανάσιε (με πήρε από το χέρι έτσι σφικτά), εγώ είμαι τυφλός τώρα, τα μάτια μου τα σωματικά δεν λειτουργούν, γιατί έχω καρκίνο στην υπόφυση, έχω όμως τα πνευματικά μάτια και βλέπω. Πριν φύγεις, θέλω να μου πεις. Τι είπε ο Γέροντας Αιμιλιανός για το 666 και τον αντίχριστο;”. Ήταν εκείνες τις μέρες μετά το Τσερνομπίλ. Ο κόσμος ήταν αναστατωμένος και πήγαινε κατά δεκάδες κάθε μέρα, ιδιαιτέρως στον πατέρα Πορφύριο που ήταν κοντά στην Αθήνα, και αναστατωμένοι τον ρωτούσαν: “Τι θα γίνει; Θα έρθει ο αντίχριστος να μας σφραγίσει με το 666;”. Και με ρώτησε: “Για πες μου, παιδί μου, τι λέει ο Γέροντας Αιμιλιανός για το 666 και τον αντίχριστο;”. Του λέω: “Γέροντα, μας είπε σε μια σύναξη προχθές να μην ανησυχούμε. Εμείς να ενδιαφερόμαστε να έχουμε μια ζωντανή σχέση με τον Χριστό και του αντιχρίστου να μην του δίνουμε πολλή σημασία, γιατί εκείνος θα γίνει το κέντρο της ζωής μας και όχι ο Χριστός”.

Αμέσως χτύπησε τα χεράκια του στο κρεβάτι και είπε: “Τι λες παιδί μου, τι λες παιδί μου, δόξα σοι ο Θεός που βρήκα κι έναν πνευματικό να συμφωνεί μαζί μου.

[...] “Για μας τους χριστιανούς, για μας όταν βιώνουμε το Χριστό δεν υπάρχει αντίχριστος. Δε μου λες; Εδώ που κάθομαι στο κρεβάτι μπορείς να καθίσεις εσύ;” . Του λέω: “Όχι, Γέροντα” . Μου λέει: “Γιατί;”. Του απάντησα: “Διότι, εάν καθίσω πάνω σας, θα σας πλακώσω”. Μου λέει: “Πότε μπορείς να καθίσεις;”. Του λέω: “Όταν φύγετε εσείς, Γέροντα, μπορώ να καθίσω εγώ”. Μου λέει: “Ακριβώς, παιδί μου, έτσι συμβαίνει και με την ψυχή μας. Όταν έχουμε μέσα μας τον Χριστό μας, μπορεί να έρθει ο αντίχριστος; Μπορεί να μπει καμιά άλλη αντίθετη ύπαρξη μέσα στην ψυχή μας; Γι’ αυτό σήμερα, παιδί μου, δεν έχουμε τον Χριστό μέσα μας και γι’ αυτό ανησυχούμε για τον αντίχριστο. Όταν βάλουμε τον Χριστό μέσα μας, τα πάντα γίνονται Παράδεισος. Ο Χριστός είναι το παν κι έτσι πάντοτε, παιδί μου, να λες στους ανθρώπους, και τον αντίθετο δεν τον φοβόμαστε. [...]

Γιατί, παιδί μου, τους πρώτους μάρτυρες τους είχαν βάλει στα θηρία κι έκαναν τον σταυρό τους και τα θηρία γινόντουσαν αρνάκια. Τους είχαν στη θάλασσα, έκαναν το σταυρό τους και η θάλασσα γινόταν γη και περπατούσαν. Τους είχαν μέσα στη φωτιά, έκαναν το σταυρό τους και η φωτιά γινόταν δροσιά. Ευλογημένο μου παιδί, τι είμαστε σήμερα εμείς; Πιστεύουμε στον Χριστό; Το σταυρό μας; Μα γιατί κατέβηκε ο Χριστός; Δεν κατέβηκε για να δυναμώσει την ασθένειά μας; Έτσι παιδί μου, να πεις και στον Γέροντα. Και συ να πεις στους ανθρώπους να μη φοβούνται τον αντίχριστο. Είμαστε παιδιά του Χριστού, είμαστε παιδιά της Εκκλησίας” . Αυτό το πράγμα μου έκανε πάρα πολλή εντύπωση.

Και μου πρόσθεσε: “Να σου πω κάτι;”. Λέω: “Γέροντα, παρακαλώ”. “Ο Πατριάρχης Δημήτριος πώς ήρθε στην Αθήνα;”. Του λέω: “με το αεροπλάνο”. “Ε, καλά, ξέρω πως ήρθε με το αεροπλάνο. Κολυμπώντας ήρθε ο άνθρωπος; Με τι ντοκουμέντα ήρθε;”. Του λέω: “Με διαβατήριο, Γέροντα”. -“Ελληνικό ή τουρκικό;”. Του λέω: “Δεν ξέρω”. -“Ε, μου κάνεις και τον σοφό. Με τουρκικό ήρθε. Και ποιο είναι το εθνόσημο της Τουρκίας, ξέρεις;”. Του λέω: “Δεν ξέρω, Γέροντα”. -“Ε, τότε το παράκανες, δεν ξέρεις το εθνόσημο της Τουρκίας; Είναι η ημισέληνος. Και ξέρεις πώς ονομάζεται η ημισέληνος από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, μετά που εμφανίστηκε ο Μωάμεθ;” Του λέω: “Όχι, Γέροντα”. -“Ε, να πάρω το πτυχίο σου και να το σχίσω. Τι θεολόγος είσαι εσύ;” [...] “Η ημισέληνος είναι σημείο του αντιχρίστου. Εάν είναι σημείο του αντιχρίστου η ημισέληνος και ο Πατριάρχης μας έχει στο διαβατήριό του το σημείο του αντίχριστου (και στις σφραγίδες τους, πόσες σφραγίδες βάζουν μέσα έξω;), πάει να πει ότι ο Πατριάρχης μας είναι αντίχριστος; Όχι, ρε παιδί μου, όχι ρε παιδί μου! Μην περιορίζουμε τόσο πολύ το Ευαγγελικό μήνυμα! Δεν είναι ο Χριστός τόσο στενόμυαλος όσο είμαστε εμείς οι άνθρωποι που θέλουμε να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα. Έτσι να πεις στον Γέροντα και έτσι να λες στους ανθρώπους: ούτε τον αντίχριστο να φοβόμαστε ούτε το 666”.

